

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
БЛАЖІВСЬКА ОКСАНА ЄВГЕНІВНА

УХВАЛА

Київ

д/з Бережний доводь.

№ 1764/10/18-дд

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Блажівська Оксана Євгенівна, здійснивши попередню перевірку скарги Борисейка Петра Андрійовича стосовно судді Дніпровського районного суду міста Києва Бірси Олени Володимирівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 29 січня 2020 року надійшла скарга Борисейка П.А. (вх. № Б-698/0/7-20) на дії судді Дніпровського районного суду міста Києва Бірси О.В. під час розгляду справи № 755/17807/13-к.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу матеріалу між членами Вищої ради правосуддя від 29 січня 2020 року скаргу передано на розгляд члену Вищої ради правосуддя Блажівській О.Є.

У скарзі зазначено, що оголошення обвинувального акта кримінального провадження № _____ зягується. Скаржником зазначено, що обвинувальний акт (4800 аркушів) оголошується з 2013 року. Водночас скаржник стверджує, що обвинувальний акт, що не відповідав дійсності, не було повернуто прокурору.

Окрім цього, скаржник зазначив, що суддя Бірса О.В. організувала групу суддів, які для затягування розгляду справи заявляли самовідвід тощо.

Відповідно до статті 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Згідно з частиною першою статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої

перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач): вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

Згідно із пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження з підстав безпідставного затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом.

Статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, яка згідно з частиною першою статті 9 Конституції України є частиною національного законодавства України, визначено, що кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Важливим елементом для встановлення Вищою радою правосуддя відомостей про ознаки дисциплінарного проступку є очевидна безпідставність недотримання строків розгляду заяви. Сам лише факт недотримання строку, встановленого законом для розгляду заяви (скарги), не може автоматично вказувати на наявність підстави для дисциплінарної відповідальності судді. При цьому розумність тривалості судового провадження має оцінюватись з урахуванням, у тому числі, стану перенавантаження судової системи.

Для визначення бездіяльності протиправною недостатньо одного лише факту несвоєчасного виконання обов'язкових дій, а важливими є також конкретні причини, умови та обставини, через які дії, що підлягали обов'язковому виконанню відповідно до закону, були виконані з порушенням строків. Значення мають юридичний зміст, значимість, тривалість та межі бездіяльності, фактичні підстави її припинення, а також настання негативних наслідків для прав та інтересів особи.

Окрім цього, у своїй практиці Європейський суд з прав людини керується тим, що розумність тривалості судового провадження необхідно оцінювати у світлі обставин конкретної справи, враховуючи критерії, вироблені судом. Такими критеріями є: 1) складність справи, тобто обставини і факти, що ґрунтуються на праві (законі) і тягнуть певні юридичні наслідки; 2) поведінка заявника; 3) поведінка державних органів; 4) перевантаження судової системи; 5) значущість для заявника питання, яке перебуває на розгляді суду, або особливе становище сторони у процесі (рішення у справах «Бараона проти Португалії»,

1987 рік; «Хосце проти Нідерландів», 1998 рік; «Бухкольц проти Німеччини», 1981 рік; «Бочан проти України», 2007 рік).

Як вбачається із відомостей Єдиного державного реєстру судових рішень, у липні 2013 року до суду (суддя Чаус М.О.) надійшло кримінальне провадження внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань 21 листопада 2012 року за № _____ за обвинуваченням _____,

народження, у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 3 ст. 28, ч.2,3 ст. 358, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст.205; ч. 3 ст. 209; ч.1 ст. 255; ч. 4 ст. 190; ч. 3 ст. 27, ч. 2, ч.3 ст.358; ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 364-1; ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 366; ч. 3 ст. 209 КК України;

_____ народження, у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 4 ст. 190; ч. 3 ст. 28, ч. 2, ч. 3 ст. 358; ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 364-1; ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366; ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 205; ч. 3 ст. 209; ч. 1 ст. 255; ч. 4 ст. 190; ч. 2, ч. 3 ст. 358; ч. 2 ст. 364-1; ч. 2 ст. 366; ч. 3 ст. 209 КК України;

_____ народження, у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 1 ст. 255, ч. 4 ст. 190, ч. 3 ст. 209 КК України;

_____ народження, у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 255, ч. 4 ст. 190, ч. 3 ст. 209 КК України;

_____ 28 лютого 1976 року народження, у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 4 ст. 190; ч. 3 ст. 28, ч. 2,3 ст. 358; ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 205; ч. 3 ст. 209; ч. 1 ст. 255; ч. 4 ст. 190; ч. 2, ч.3 ст. 358; ч. 2 ст. 364-1; ч. 2 ст. 366; ч. 3 ст. 209 КК України;

_____ народження, у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 364-1, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366; ч. 1 ст. 255; ч. 4 ст. 190; ч. 2 ст. 364-1; ч. 2 ст. 366 КК України;

_____ народження, у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 364-1, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366; ч. 1 ст. 255; ч. 4 ст. 190; ч. 2 ст. 364-1; ч. 2 ст. 366 КК України;

_____ народження, у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 4 ст. 190; ч. 1 ст. 255; ч. 4 ст. 190 КК України;

_____ народження, у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 4 ст. 190; ч. 1 ст. 255; ч. 4 ст. 190 КК України;

_____ народження, у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч.1 ст. 255, ч. 4 ст. 190; ч. 2 ст. 364-1; ч. 2 ст. 366 КК України;

_____ народження, у вчиненні кримінальних

правопорушень (злочинів), передбачених ч.1 ст. 255; ч. 4 ст. 190; ч. 2, 3 ст. 358 КК України,

20 вересня 2016 року справу № 755/17807/13-к передано головуючій судді Бірси О.В. для розгляду.

Попередньою перевіркою встановлено, що з 20 вересня 2016 року до моменту розгляду Вищою радою правосуддя скарги № Б-698/0/7-20, Дніпровським районним судом міста Києва у складі головуючої судді Бірси О.В. було призначено 143 судових засідання (із середньою періодичністю до 15 календарних днів), з яких:

41 судове засідання було відкладено у зв'язку із неявкою обвинувачених у справі;

19 судових засідань було відкладено у зв'язку із неявкою представників учасників справи;

4 судових засідань було відкладено у зв'язку із заміною представників учасників справи;

7 судових засідань було відкладено у зв'язку із лікарняними, відрадженнями, зайнятістю суддів колегії у інших провадженнях;

під час 59 судових засіданнях оголошувався обвинувальний акт.

Як вбачається із пояснень судді Бірси О.В. наданих Вищій раді правосуддя, дати судових засідань визначались з урахуванням навантаження суддів колегії.

Одночасно, суддею Бірсою О.В. зазначено, що справа № 755/9521/13 відповідно до обвинувального акту складається з понад 3500 епізодів імовірного шахрайства вчиненого злочинною організацією. Матеріали судового провадження складаються понад з 80 томів, у справі беруть участь низка захисників обвинувачених, так як участь захисника є обов'язковою, окрім цього у справі понад 3500 потерпілих. Окрім цього, 11 квітня 2017 року прийнято до розгляду в рамках даного кримінального провадження близько 2000 цивільних позовів.

Водночас як вбачається із довідки заступника керівника апарату Дніпровського районного суду міста Києва, у судді Бірси О.В. у 2016 році перебувало 740 справ та матеріалів кримінального провадження, 786 справ та матеріалів про адміністративні правопорушення та 3 цивільні справи та матеріали; у 2017 році у судді перебувало 1904 справи та матеріали кримінального провадження, 1701 справа та матеріали про адміністративні правопорушення; у 2018 році у судді перебувало 1271 справа та матеріали кримінального провадження, 445 справ та матеріалів про адміністративні правопорушення; у 2019 році у судді перебувало 1646 справ та матеріалів кримінального провадження, 440 справ та матеріалів про адміністративні

правопорушення; у 2020 році (до 13 березня 2020 року) – 248 справ та матеріалів кримінального провадження, 205 справ та матеріалів про адміністративні правопорушення.

Таким чином, у період з 1 січня 2016 року по 13 березня 2020 року суддею постановлено та направлено, відповідно до даних Єдиного державного реєстру судових рішень, 10715 судових рішень (вироків, ухвал, рішень, постанов).

Ураховуючи наведені обставини, відомостей про безпідставне затягування або невжиття суддею Дніпровського районного суду міста Києва Бірсою О.В. заходів щодо розгляду справи № 755/9521/13, скарга та долучені до неї матеріали не містять.

Щодо порушення питання неповернення обвинувального акта прокурору, у порядку статті 314 КПК, про що зазначено скаржником у скарзі, попередньою перевіркою встановлено, що ухвалою Дніпровського районного суду міста Києва від 3 листопада 2016 року обвинувальний акт у вказаному кримінальному провадженні було повернуто прокурору з огляду на його невідповідність вимогам статті 291 КПК, проте ухвалою апеляційного суду міста Києва від 10 січня 2017 року ухвалу Дніпровського районного суду міста Києва від 3 листопада 2016 року було скасовано та призначено новий розгляд у суді першої інстанції. Таким чином, вказані твердження скаржника є необґрунтованими.

Окрім цього, скаржником у скарзі зазначено про самовідводи суддів та про те, що суддя Бірса О.В. організувала групу суддів, які для затягування розгляду справи заявляли самовідводи тощо.

Одночасно скаржник зазначає, що суддя Левко В.Б. взяла самовідвід, описуючи таке: «суддя Левко В.Б. прийняла за образу, нікчемність, неспроможність виконувати обов'язки судді».

Водночас зі скарги не вбачається, які порушення судді Бірси О.В. мав на увазі , окрім цього, доказів на підтвердження того, що суддя Бірса О.В. організувала групу суддів, що затягували розгляд справи шляхом заявлення самовідводів скарга не містить.

Відповідно до частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга повинна містити зокрема відомості про прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу та конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді та посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Однак всупереч зазначеному, було подано скаргу на дії судді Бірси О.В. без зазначення конкретного вчиненого вказаною суддею дисциплінарного проступку передбаченого чинним законодавством України.

Водночас у скарзі описані дії інших суддів Дніпровського районного суду міста Києва без конкретних відомостей про дисциплінарні проступки та без зазначення номерів справ та проваджень.

Враховуючи вищезазначене, дисциплінарна скарга Борисейка П.А. не містить конкретних відомостей з посиланням на фактичні дані (доводи, докази, свідчення) на підтвердження вчинення суддею Бірсою О.В. дисциплінарних проступків передбачених статтею 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до пунктів 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо, не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку.

При цьому варто зазначити, що повернення скарги (звернення) без розгляду не перешкоджає праву заявника на повторне звернення до Вищої ради правосуддя зі скаргою, яка відповідатиме вимогам, встановленим Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

скаргу Борисейка Петра Андрійовича стосовно судді Дніпровського районного суду міста Києва Бірси Олени Володимирівни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

О.Є. Блажівська